

**Teza: skreślenie z listy radców prawnych w trakcie postępowania dyscyplinarnego.**

Skreślenie z listy radców prawnych w trakcie postępowania dyscyplinarnego stanowi negatywną przesłankę procesową określona w art. 17 § 1 pkt 8 kpk w zw. z art. 74<sup>1</sup> pkt 1 ustawy o radcach prawnych, co obliguje WSD, na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 kpk, do uchylenia orzeczenia w zaskarżonym zakresie oraz, stosownie do art. 437 § 2 kpk, do umorzenia postępowania.

Sygn. akt WO-36/21

## ORZECZENIE

z dnia 15 czerwca 2021 r.

**Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:  
Przewodniczący: S WSD Michał Łukasik**

Sędziowie: S WSD Piotr Karwat - sprawozdawca

S WSD Marta Stryjek Protokolant: Piotr Ciepiński

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Alicji Kujawy po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2021 r. w Warszawie na rozprawie sprawy L. Ł. - byłego radcy prawnego,

obwinionej na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 i art. 48 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu z dnia 22.11.2014 r. o zawinione i nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego poprzez:

1.

naruszenie powszechnie obowiązujących przepisów prawa, w szczególności obowiązku składania miesięcznych deklaracji VAT, obowiązku obliczenia należnego podatku oraz obowiązku terminowego uiszczania podatków w okresach: od grudnia 2011 r. do sierpnia 2013 r., listopad 2013 r., maj, lipiec, wrzesień 2014 r., od listopada 2014 r. do stycznia 2015 r., marzec, kwiecień 2015 r. oraz od czerwca do grudnia 2015 r.,

2.

naruszenie powszechnie obowiązujących przepisów prawa, w szczególności przez nieopłacanie podatku dochodowego za 2015 r., co w konsekwencji doprowadziło do skazania obwinionej na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 16 lutego 2018 r. sygn. akt II K 957/17 na karę grzywny za popełnienie występku opisanych w art. 54 § 2 w zw. z art. 54 § 1 w zw. z art. 6 § 2 i art. 57 § 1 Kodeksu karnego skarbowego,

z powodu odwołania Ministra Sprawiedliwości od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 17 sierpnia 2020 r., sygn. akt: OSD 14/2020 na niekorzyść obwinionej co do punktu IV orzeczenia

**orzeka:**

1.

uchyla orzeczenie w zaskarżonej części i umarza postępowanie;

2.

kosztami postępowania odwoławczego obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.

# Uzasadnienie

15 kwietnia 2020 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. wniósł o ukaranie radcy prawnego L. Ł. obwinionej, na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych („urp”) w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 i art. 48 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego („kerp”), o zawinione i nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego poprzez:

1.

naruszenie powszechnie obowiązujących przepisów prawa, w szczególności obowiązku składania miesięcznych deklaracji VAT, obowiązku obliczenia należnego podatku oraz obowiązku terminowego uiszczania podatków w okresach: od grudnia 2011 r. do sierpnia 2013 r., listopad 2013 r., maj, lipiec, wrzesień 2014 r., od listopada 2014 r. do stycznia 2015 r., marzec, kwiecień 2015 r. oraz od czerwca do grudnia 2015 r.,

2.

naruszenie powszechnie obowiązujących przepisów prawa, w szczególności przez nieopłacanie podatku dochodowego za 2015 r.,

co w konsekwencji doprowadziło do skazania obwinionej na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 16 lutego 2018 r. sygn. akt II K 957/17 na karę grzywny za popełnienie występków opisanych w art. 54 § 2 w zw. z art. 54 § 1 w zw. z art. 6 § 2 i art. 57 § 1 Kodeksu karnego skarbowego.

OSD ustalił, że obwiniona dopuściła się czynów zarzucanych jej we wniosku o ukaranie oraz została za nie skazana wyrokiem SR w B. z 16 lutego 2018 r. sygn. akt II K 957/17.

W konsekwencji, OSD, orzeczeniem z 17 sierpnia 2020 r., uznał obwinioną za winną popełnienia czynu polegającego na naruszeniu powszechnie obowiązujących przepisów prawa, w szczególności obowiązku składania miesięcznych deklaracji VAT, obowiązku obliczenia należnego podatku oraz obowiązku terminowego uiszczania podatków w okresie od lipca 2015 r. do grudnia 2015 r., i za ten czyn wymierzył obwinionej karę pieniężną w wysokości 1 750 zł (pkt I orzeczenia), uznał obwinioną za winną popełnienia czynu polegającego na naruszeniu powszechnie obowiązujących przepisów prawa, w szczególności nieopłacania podatku dochodowego za 2015 r., i za ten czyn wymierzył obwinionej karę pieniężną w wysokości 1 750 zł (pkt II orzeczenia), wymierzył obwinionej łączną karę pieniężną w wysokości 3 500 zł (pkt III orzeczenia), w pozostałym zakresie, na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 Kodeksu postępowania karnego („kpk”) w zw. z art. 44 § 1 pkt 1 Kodeksu karnego skarbowego w zw. z art. 70 ust. 2 i 3 urp, umorzył postępowanie dyscyplinarne (pkt IV orzeczenia) oraz obciążył obwinioną zryczałtowanymi kosztami postępowania w wysokości 2 000 zł na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. (pkt V orzeczenia).

Minister Sprawiedliwości, w ustawowym terminie, wniósł odwołanie na niekorzyść obwinionej, co do pkt IV orzeczenia, tj. w zakresie umorzenia postępowania z powodu przedawnienia.

Minister Sprawiedliwości zarzucił orzeczeniu w zaskarżonym zakresie:

- obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 70 ust. 3 urp oraz art. 44 § 1 pkt 1 i § 5 kks, polegającą na uznaniu w punkcie IV orzeczenia, że ustała karalność przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego obwinionemu, podczas gdy prawidłowa wykładnia wymienionych przepisów prowadzi do odmiennego wniosku, gdyż przewinienie zarzucane obwinionej zawiera znamiona przestępstwa skarbowego;

- obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 74<sup>1</sup> pkt 1 urp, poprzez umorzenie postępowania dyscyplinarnego, mimo że nie nastąpiło przedawnienie karalności zarzucanego deliktu dyscyplinarnego.

Minister Sprawiedliwości wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia we wskazanym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

WSD, na podstawie informacji otrzymanej z OIRP w W., ustalił, że 17 sierpnia 2020 r., tj. w dniu wydania zaskarżonego orzeczenia, Rada OIRP w W. podjęła uchwałę w sprawie skreślenia obwinionej z listy radców prawnych z powodu nieuiszczenia składki członkowskiej przez okres dłuższy niż jeden rok. Odpis uchwały został doręczony obwinionej 4 września 2020 r. Obwiniona nie złożyła odwołania od uchwały, która tym samym stała się ostateczna.

***Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:***

WSD nie jest uprawniony do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy co do istoty z uwagi na to, że obwiniona, jakkolwiek podlegała orzecznictwu sądów dyscyplinarnych w dniu wydawania rozstrzygnięcia I instancji, nie podlega takiemu orzecznictwu w dniu podejmowania rozstrzygnięcia przez WSD jako sąd II instancji. Między tymi dwiema datami nastąpiło bowiem ostateczne skreślenie obwinionej z listy radców prawnych. Zachodzi zatem negatywna przesłanka procesowa określona w art. 17 § 1 pkt 8 kpk w zw. z art. 74<sup>1</sup> pkt 1 urp, co obliguje WSD, na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 kpk, do uchylenia orzeczenia w zaskarżonym zakresie oraz, stosownie do art. 437 § 2 kpk, do umorzenia postępowania.